
PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2017)0359

Programmas "Erasmus+" nākotne

Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. septembra rezolūcija par programmas „Erasmus+” nākotni (2017/2740(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. un 166. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 14. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1288/2013, ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā „Erasmus+” un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK¹,
  - ņemot vērā 2017. gada 2. februāra rezolūciju par Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulas (ES) Nr. 1288/2013, ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā „Erasmus+” un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK, īstenošanu²,
  - ņemot vērā 2016. gada 12. aprīļa rezolūciju par „Erasmus+” un citiem instrumentiem mobilitātes veicināšanai profesionālajā izglītībā un apmācībā — mūžizglītības pieeja³,
  - ņemot vērā 2016. gada 19. janvāra rezolūciju par kultūru dialoga, kultūras daudzveidības un izglītības lomu ES pamatvērtību veicināšanā⁴,
  - ņemot vērā jautājumu Komisijai par programmas „Erasmus+” nākotni (O-000062/2017 – B8-0326/2017),
  - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā pašreizējā kontekstā programmas „Erasmus+” 30. gadadiena būtu jāuztver ne tikai kā svētku brīdis, bet arī kā iespēja pārdomāt, kā programmu varētu padarīt vēl

---

¹ OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0018.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0107.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0005.

pieejamāku un iekļaujošāku un kā uzlabot Eiropas iedzīvotāju un organizāciju, kas darbojas izglītības un apmācības, jaunatnes un sporta jomā, attīstību;

- B. tā kā izglītība ir daļa no cilvēka pamattiesībām un sabiedriska labums, kuram vajadzētu būt pieejamam visiem pretendentiem, it sevišķi studentiem ar zemākiem ienākumiem,
1. uzsver, ka „Erasmus+” ir viena no panākumiem bagātākajām ES programmām un būtisks instruments, ar ko tiek atbalstītas izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā īstenotas darbības un Eiropas tuvināšana tās iedzīvotājiem; atzīst to, ka aizvadītajos 30 gados programma ir ārkārtīgi pozitīvi ietekmējusi vairāk nekā 9 000 000 dalībnieku personisko un profesionālo dzīvi gan Eiropā, gan ārpus tās, tostarp kaimiņvalstīs un kandidātvalstīs;
  2. uzsver programmas „Erasmus+” lomu, proti, tā, nodrošinot mobilitāti un stratēģisku sadarbību, ir veicinājusi izglītības un apmācības iestāžu kvalitātes uzlabošanu Eiropas Savienībā, Eiropas izglītības nozares konkurētspējas palielināšanu, spēcīgas Eiropas zināšanu ekonomikas veidošanu un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu;
  3. uzskata, ka „Erasmus+” un programmai, kas tai sekos, galvenokārt ir jākoncentrējas uz mūžizglītību un mobilitāti, aptverot formālo un neformālo izglītību, kā arī ikdienējo mācīšanos, un ka tādējādi tā var atbalstīt personiskajai, sociālajai un profesionālajai pilnveidei nepieciešamo prasmju un pamatkompetenču attīstīšanu, līdztekus tam veicinot demokrātiskās vērtības, sociālo kohēziju, aktīvu pilsoniskumu un migrantu un bēgļu integrāciju, lai darītu iespējamu plašāku starpkultūru dialogu;
  4. uzsver nepieciešamību pēc saskaņotas pieejas izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta politikai visās mācību nozarēs, it sevišķi nodrošinot transversālu darbību iespējas un sinerģiju ar citiem ES fondiem un programmām; šajā sakarībā norāda, ka drīzumā gaidāmā Eiropas sadarbības regulējuma jaunatnes jomā atjaunināšana paver lielisku iespēju saskaņot „Erasmus+” turpinājuma programmas prioritātes ar jauno ES jaunatnes stratēģiju un citām ES finansētajām programmām;
  5. uzskata, ka „Erasmus+” būtu jāuzskata arī par būtisku instrumentu ES stratēģijā, kas vērsta uz ilgtspējīgas attīstības mērķu veicināšanu visā pasaulē;
  6. ņemot vērā starp Eiropas kontinentālās daļas un Apvienotās Karalistes izglītības iestādēm un organizācijām notiekošās mobilitātes plašo apmēru un svarīgo nozīmi, norāda, ka sarunās par *Brexit* būtu jāpanāk abpusēji apmierinoša vienošanās par „Erasmus+” mobilitātes programmās iesaistījušos ES studentu un mācītspēku statusu Apvienotajā Karalistē un otrādi;

Jauniešu bezdarbs un personiskā un sociālā pilnveide

7. uzskata, ka programma „Erasmus+” ir ievērojami attīstījusies un tādējādi paverusi iespēju tajā piedalīties lielākam skaitam dalībnieku, kuriem tā palīdz uzlabot zināšanas un likvidēt prasmju un kompetenču deficītu, it īpaši paplašinot „Erasmus+” darbības jomu, kas tagad iekļauj arī brīvprātīgo darbu un neformālo un ikdienējo izglītību un apmācību, un paplašinot programmas ģeogrāfisko tvērumu, proti, aptverot arī valstis ārpus ES;
8. atzīst, ka tiem studentiem, kuri iegūstot augstāko izglītību, piedalījušies mobilitātē, gadu pēc augstskolas beigšanas ir divkārt lielākas izredzes būt nodarbinātiem nekā

studentiem, kuri mobilitātē nav piedalījušies, un ka gandrīz 90 %¹ no visiem profesionālās izglītības un apmācības (PIA) audzēkņiem, kuri piedalījušies mobilitātē, norāda, ka, pateicoties šai pieredzei, viņu nodarbinātības iespējas ir palielinājušās; tomēr pauž nožēlu par to, ka jaunieši ir visvairāk pakļauti bezdarba riskam; tādēļ atzīst, ka programmai „Erasmus+” ir spēcīgi jāatbalsta darbības, kas vērstas uz labāku nodarbinātības iespēju nodrošināšanu;

9. uzsver, ka brīvprātīgais darbs stimulē pilsoniskās līdzdalības un aktīva pilsoniskuma attīstību un vienlaikus arī palīdz uzlabot dalībnieku izredzes atrast darbu; tādēļ uzsver, ka tā finansēšanai programmā „Erasmus+” vajadzētu būt daļai no plašākas politiskās stratēģijas, kas būtu vērsta uz brīvprātīgajam darbam labvēlīgas vides veidošanu Eiropā, nedubultoļot jau pastāvošās sekmīgās iniciatīvas, bet nostiprinot tās; tomēr atgādina, ka neaalgota brīvprātīgā darbība nekad nevar aizstāt potenciālas kvalitatīvas darbvietas;
10. uzsver, ka programmai „Erasmus+” būtu jākoncentrējas uz inovāciju un attīstību un izteiktāk jāpievēršas tādu pamatprasmju un kompetenču uzlabošanai kā pārliecība par sevi, radošums, uzņēmīgums, spēja pielāgoties, kritiska domāšana, komunikācijas prasmes, darbs komandā un spēja dzīvot un strādāt daudz kultūru vidē; uzsver, ka minētās kompetences ir iespējams pilnīgāk attīstīt, līdzsvaroti kombinējot formālo un neformālo izglītību un ikdienējo mācīšanos, un ka ir būtiski šīs pamatkompetences sākt apgūt jau agrīnā bērnībā, un ka tās jāturpina pilnveidot, palielinot ieguldījumus darbībās, kas vērstas uz mobilitāti agrīnos izglītības un apmācības posmos;
11. norāda, ka programmai „Erasmus+” būtu jāveicina ciešāku saikņu veidošana starp izglītības un apmācības iestādēm un uzņēmēju aprindām, lai uzlabotu programmas dalībnieku prasmes un nodarbināmību un vairotu Eiropas ekonomikas konkurētspēju;
12. uzsver programmas „Erasmus+” nozīmi profesionālajā izglītībā un apmācībā, proti, tā palīdz dalībniekiem iegūt darba tirgū nepieciešamās prasmes un pieredzi, tādējādi dodot ieguldījumu nodarbināmības un sociālās integrācijas palielināšanā; mudina veikt uzlabojumus „Erasmus+” profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai padarītu to mūsdienīgāku, pieejamāku, vienkāršāku un piemērotu digitālajam laikmetam;
13. atzīst, ka pastāv liels potenciāls paplašināt PIA audzēkņu mobilitāti, ieviešot īstermiņa un ilgāka termiņa stažēšanos („Erasmus Pro”), lai pastiprinātu ES ieguldījumu cīņā pret jauniešu bezdarbu; mudina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt PIA audzēkņu mobilitātes iespējas un programmas profesionālās mācekļības dimensiju, gan atzīstot mācekļībai piemītošo vērtību, gan veicinot valstu reformas, kas vērstas uz profesionālās apmācības un profesionālo kvalifikāciju turpmāku attīstību un to atzīšanas veicināšanu; vienlaikus atkārtoti norāda, ka stažēšanās ir izglītošanās iespēja, kas neaizvieto algotu darbu;

Sociālā iekļauība un pieejamība

14. pauž nožēlu par to, ka programmā piedalās mazāk nekā 5 % Eiropas jauniešu, kas skaidrojams ar sociālekonomiskiem faktoriem, ierobežoto finansējumu, augošo nevienlīdzību starp dalībvalstīm, kā arī pašās dalībvalstīs, un sarežģīto pieteikšanos un

---

¹ „Erasmus+” rezultātu platforma (*Erasmus+ dashboard*), 2017. gada 28. marta dati, sk. : <http://www.ecvet-secretariat.eu/en/system/files/documents/3727/eu-vet-policy-context.pdf>, 29. lpp.

administratīvo pārvaldību; aicina Komisiju un dalībvalstis padarīt programmu atvērtāku un pieejamāku, nodrošinot vairāk ieguvumu tiešajiem labuma guvējiem un maksimāli palielinot atbalstu, it sevišķi cilvēkiem no nelabvēlīgas vides un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām;

15. mudina Komisiju un dalībvalstis padarīt „Erasmus+” vēl iekļaujošāku, lai ar dažādu instrumentu, it sevišķi digitālo instrumentu, palīdzību un dažādu organizāciju, tostarp visu līmeņu formālās un neformālās izglītības iestāžu, jaunatnes organizāciju, mākslas un tautas sporta organizāciju, brīvprātīgo organizāciju un citu pilsoniskās sabiedrības ieinteresēto personu, starpniecību sasniegtu vairāk jauniešu, visā programmā integrējot iekļautības un daudzveidības stratēģiju un mērķtiecīgi pievēršoties jauniešiem, kuriem ir īpašas vajadzības un mazāk iespēju;
16. atgādina, ka, neraugoties uz centieniem padarīt „Erasmus+” programmas un citas mobilitātes iniciatīvas iekļaujošākas, koordinācijas un tiesību pārnesamības trūkums starp ES sociālajām sistēmām rada nopietnus šķēršļus tam, lai mobilitātē varētu piedalīties cilvēki ar invaliditāti; aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt sadarbību un tā uzlabot mazāk aizsargāto iedzīvotāju mobilitāti;
17. atzīst, ka viens no galvenajiem šķēršļiem, kura dēļ mobilitātē neiesaistās lielāks skaits studentu, kas apgūst augstāko izglītību, ir skaidrības un konsekvences trūkums attiecībā uz mobilitātes posmā iegūto Eiropas kredītpunktu pārneses un uzkrāšanas sistēmas (*ECTS*) kredītpunktu atzīšanu; aicina dalībvalstis un kompetentās iestādes, it sevišķi augstākās izglītības iestādes, kā obligātu mobilitātes procesa daļu pilnībā īstenot mācību līgumus un nodrošināt „Erasmus+” augstākās izglītības mobilitātes posmā iegūto *ECTS* kredītpunktu raitu atzīšanu;
18. uzskata, ka jaunajai paaudzei būtu jādod labākas iespējas veidot programmas nākotni, jo šie cilvēki var vislabāk nostiprināt tās redzējumu un nodrošināt programmas pāreju nākamajā līmenī, ievērojot savas pašreizējās un turpmākās vajadzības un problēmjautājumus, ar ko viņi saskaras strādājot, iesaistoties brīvprātīgajā darbā un studējot;
19. mudina jaunās programmas izstrādē paredzēt zināmu elastīgumu, lai nodrošinātu, ka tā spēj strauji reaģēt uz jauniem Eiropas un starptautiska līmeņa problēmjautājumiem un stratēģiskajām prioritātēm; uzsver, ka visām jaunajām iniciatīvām būtu jāpapildina jau pastāvošās iniciatīvas, un tām jāpiešķir pietiekams budžets, kas ļautu tām efektīvi darboties;

Eiropiskā identitāte un aktīvs pilsoniskums

20. pauž ciešu pārliecību, ka programmai „Erasmus+” jāturpina stimulēt aktīvu pilsoniskumu, pilsonisko izglītību un starpkultūru sapratni un attīstīt eiropiskās identitātes sajūtu; tādēļ uzskata, ka visiem „Erasmus+” finansētajiem mobilitātes pasākumiem izglītības un apmācības un formālās un neformālās izglītības jomā ir arī jāuzlabo jauniešu izpratne par pievienoto vērtību, ko nodrošina Eiropas sadarbība izglītības jomā, un jārosina viņu iesaistīšanās ar Eiropu saistītos jautājumos;
21. uzskata, ka izglītības mobilitātes iekļaušana augstākās izglītības un profesionālās izglītības programmās attiecīgos gadījumos varētu dot ieguldījumu gan studentu personiskajā pilnveidē un karjeras attīstībā, gan starpkultūru sapratnes veicināšanā;

22. aicina Komisiju izstrādāt elektronisku Eiropas studenta apliecību (*eCard*), kas studentiem nodrošinātu piekļuvi pakalpojumiem visā Eiropā;

Programmas finansēšana

23. pauž nožēlu par to, ka nelielais veiksmīgo projektu īpatsvars dažās „Erasmus+” darbībās, ierobežotās stipendijas un lielais pieprasījums attiecībā uz dalību programmā var apdraudēt „Erasmus+” kā būtiski nozīmīgas ES programmas panākumus; pauž ciešu pārliecību, ka „Erasmus+” mērķgrupai beigu beigās jābūt visiem jauniešiem un ka šai vērienīgajai iecerei attiecībā uz nākamo „Erasmus+” plānošanas periodu ir jāpielāgo ievērojams papildu finansējums, kam jāatspoguļojas budžeta palielinājumā, lai tādējādi pilnībā atraisītu visu programmas potenciālu; tādēļ aicina dalībvalstis, Komisiju un attiecīgās ieinteresētās personas, gatavojoties gaidāmajām sarunām par daudzgadu finanšu shēmu (DFS), veidot spēcīgāku un redzamāku atbalstu programmai „Erasmus”;
24. uzsver, ka ir svarīgi, lai jaunās programmas „Erasmus+” ieviešana norisinātos raiti, jau pašā sākumā stratēģiski saplānojot tās budžetu; mudina izmantot reģionālo un sociālo fondu līdzekļus, lai palielinātu dalībvalstu finansiālo ieguldījumu „Erasmus+” mobilitātes stipendijās; atgādina — lai garantētu programmas „Erasmus+” saskaņotu īstenošanu, ir būtiski, lai valstu aģentūrās programmas noteikumi un prasības tiktu piemēroti konsekventi, ievērojot arī vienotus kvalitātes standartus un projektu novērtēšanas un administratīvās procedūras;

o

o o

25. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.